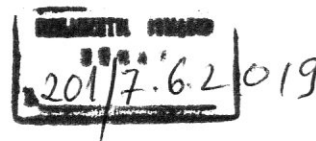

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 220/2018 privind transmiterea unor suprafețe de fond forestier din grupa I funcțională-vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor-Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale*, inițiată domnul deputat PSD Ioan Sorin Roman împreună cu un grup de parlamentari PSD, ALDE, PMP (**Bp. 42/2019, L. 201/2019**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 220/2018 privind transmiterea unor suprafețe de fond forestier din grupa I funcțională-vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor-Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale*, în sensul ca prin derogare de la dispozițiile art. 34 din *Legea nr. 46/2008-Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare*, suprafețele de fond forestier din grupa I funcțională, subgrupa 1.4.c-păduri din jurul stațiunilor balneoclimaterice, climaterice și al sanatoriilor de importanță națională să poată fi transmise, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor -

Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale, în scopul realizării amenajărilor necesare pentru realizarea pădurilor-parc.

II. Observații

1. Semnalăm că prin *Legea nr. 220/2018* a fost aprobată transmiterea suprafețelor de fond forestier din grupa I funcțională, subgrupele 1.4.a. - păduri special amenajate în scop recreativ (păduri-parc) și 1.4.b. păduri constituite în zone verzi în jurul localităților incluse în intravilan din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

Suprafețele de fond forestier încadrate în grupa I funcțională, subgrupa 1.4.c. – păduri din jurul stațiunilor balneoclimaterice, climaterice și al sanatoriilor de importanță națională stabilite de autoritatea publică centrală pentru sănătate, nu sunt cuprinse în intravilanul unităților administrativ-teritoriale sau în imediata apropiere a acestora.

Suprafețele din jurul stațiunilor balneoclimaterice, climaterice și al sanatoriilor de importanță națională au fost stabilite în scopul de a se asigura zone de liniște și/sau protecție pentru aceste obiective (în general zone izolate, aflate la distanțe semnificative față de localități); ele nu îndeplinesc funcția de păduri - parc ori de zone verzi în intravilan, astfel destinația acestora nu poate fi schimbată.

2. Raportat la regimul juridic al bunurilor în cauză, semnalăm faptul că, în măsura în care acestea se încadrează în categoria bunurilor prevăzută la pct. I, subpct. 4 din anexa *Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare*, respectiv, în categoria „*pădurile și terenurile destinate împăduririi, cele care servesc nevoilor de cultură, de producție ori de administrație silvică, iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice, care fac parte din fondul forestier național și nu sunt proprietate privată;*”, în cauză sunt incidente prevederile art. 859 alin. (1) din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*, potrivit căroră „*constituie obiect exclusiv al proprietății publice bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național,*

plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite prin lege organică¹”.

Totodată, precizăm și faptul că, potrivit art. 860 alin. (3) din această lege, „bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii²”.

În acest sens, subliniem că din Decizia Curții Constituționale nr. 406/2016³ rezultă că „(...) în jurisprudența instanței de contencios constituțional, valorificându-se cele reținute în doctrină, a fost conturat conținutul art. 136 alin. (2) și (3) din Legea fundamentală, prin raportare la prevederile Codului civil, sub aspectul actului normativ prin care se face trecerea bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers. În acest sens, Curtea reține că, potrivit art. 136 alin. (3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice. Totodată, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, în celelalte cazuri, și anume atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv în condițiile art. 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului

---

¹ respectiv Legea nr. 213/1998;

² respectiv art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998;

³ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate "C.F.R." - S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al Orașului Teiuș, județul Alba.

București sau a consiliului local (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragrafele 176-178). Prin urmare, Curtea reține că actele normative prin care se poate face trecerea bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sunt fie legile organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice a statului, fie hotărârile Guvernului, atunci când bunurile nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice a statului.”.

În plus, în conformitate cu cele statuate de instanța de contencios constituțional în *Decizia nr. 1/2014*⁴, potrivit căreia în cazul transferului bunurilor imobile, trebuie indicate elementele-cadru de descriere tehnică, respectiv suprafețele, numărul de carte funciară, datele cadastrale, în sensul *Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului*, aprobate prin *Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1718/2011, cu modificările ulterioare*, apreciem că era necesară și identificarea în concret a imobilelor vizate de proiectul de lege.

De asemenea, în ceea ce privește administrarea bunurilor în cauză, semnalăm că, în conformitate cu art. 10 alin. (1) teza I din Codul silvic „*este obligatorie administrarea sau, după caz, asigurarea serviciilor silvice pentru întregul fond forestier național, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice*”, iar, potrivit alin. (2) lit. a) a aceluiași articol, fondul forestier proprietate publică a statului este administrat de ocoalele silvice de stat din structura Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și din structura Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și care sunt înființate de acestea.

Astfel, schimbarea regimului proprietății a bunurilor imobile în cauză, precum și cel al administrării acestora, este de natură să aducă atingere prevederilor legale anterior menționate, creându-se, astfel, premisele unor vicii de neconstituționalitate sub aspectul afectării principiului fundamental al legalității, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (5) din *Constituție*, potrivit căroră „*în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

3. Referitor derogarea de la prevederile art. 34 din Codul silvic, potrivit căroră „*terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac*

---

⁴ A se vedea pct. 201 din *Decizia nr. 1/2014 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică*.

obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia”, considerăm că nu este clară derogarea propusă în cauză, având în vedere că, astfel cum rezultă din *Expunerea de motive*, transmiterea bunurilor imobile în cauză din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale se efectuează în vederea amenajării acestora de către unitățile administrativ-teritoriale, necesare pentru realizarea unor păduri-parc, iar nu reducerea fondului forestier/scoaterea din fondul forestier a bunurilor imobile în cauză pentru constituirea dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia cu privire la bunurile respective.

Astfel, apreciem că și din perspectiva argumentelor anterior prezentate, soluțiile preconizate ar putea fi considerate ca fiind incompatibile cu principiul legalității, acestea neîntreținând și exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, impus de acest principiu fundamental.

4. În ceea ce privește structura măsurilor propuse la pct.1 al art. unic din inițiativa legislativă, învederăm că din analiza art. 1 alin. (1) din *Legea nr. 220/2018*, asupra căreia se preconizează a se interveni prin inițiativa legislativă, subgrupele vizate de textul de lege sunt prevăzute în ordine cronologică descrescătoare, respectiv, subgrupa 1.4.b. și 1.4.a., astfel încât, subgrupa 1.4.c. ar fi trebuit să fie inclusă înainte de subgrupa 1.4.b., iar nu după subgrupa 1.4.a.

5. Totodată, semnalăm că formula referitoare la atestarea autenticității actului normativ ar fi trebuit să facă referire la art. 76 alin. (1) și nu la art. 76 alin. (2) din *Constituție*, urmând a fi adoptată ca lege organică, iar nu ca lege ordinară, astfel cum se prevede în forma analizată, având în vedere că, raportat la obiectul de reglementare vizează intervenția asupra regimului proprietății publice a unor bunuri imobile.

6. În vederea susținerii operațiunilor juridice propuse prin prezentul demers legislativ era necesară atașarea unei documentații justificative⁵ din care să rezulte concret identitatea bunurilor imobile în cauză și care să ateste situația juridică actuală a acestora.

De asemenea, în scopul asigurării principiului securității raporturilor juridice subliniem că era necesar ca *Expunerea de motive* să conțină aspecte din care să reiasă în mod concret faptul că imobilele vizate de

---

⁵ Avem în vedere extrase de carte funciară ale bunurilor imobile în cauză, în formă actualizată, fila din Inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului corespunzător acestor bunuri, hotărâri ale consiliilor locale ale unităților administrativ-teritoriale în cauză, proces-verbal de reevaluare/raport de reevaluare care să ateste valoarea bunurilor respective etc.

obiectul de reglementare nu constituie obiectul unor cereri de revendicare/restituire, al altor litigii aflate pe rolul instanțelor judecătorești și nu sunt grevate de sarcini.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului